

hvem det kan spille en Rolle, og hvis det er retfærdigt for Kjøbenhavns og Købstædernes Vedkommende, kan jeg ikke se, at det skulde være uretfærdigt med Hensyn til Landkommunerne. Vi have jo Landkommuner med en lignende Bebyggelse som Bykommunerne, jeg vil nævne Struer, Herning osv. Man kan dog ikke sige, at der vilde være nogen Uret i, at lade Borgerne der gaa Side om Side med Borgerne i Smaabyer, der ere meget mindre end disse Pladser. Jeg tror, at den Tanke er værd at optage til Overvejelse.

Med Hensyn til et Spørgsmaal, der forleden blev berørt her af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) om de ny Skatteforhold for tørlagte Søer og Inddæmninger fra Havet, maa jeg sige, at jeg er enig i den Udtalelse, der fremkom fra ham, nemlig deri, at paa dette Punkt bør der vistnok enten træffes særlige Bestemmelser i selve Loven eller gives Ministeren en Bemyndigelse til at indrømme Lempelser. Der er enkelte større Foretagender af den Art her i Landet, som kun holdes oven Vand ved at være skattefrie for Tiden. De have aldrig betalt en eneste Øre til deres egne Ejere, Aktionærerne, men have dog haft ondt ved at faa Balance paa deres aarlige Budget, og de ville, hvis de skulle betale Skat, gaa fuldstændig til Grunde, hvad der vilde være et nationaløkonomisk Tab. Jeg skal blot nævne Kolindsund, Søvang og Lammefjord. Jeg tror, at disse Selskaber ere saaledes stillede, at hvis de skulle beskattes enten til Stat og Kommune eller til Kommunen alene i Henhold til en almindelig Lov, som den her foreliggende, kunne de ikke holde sig oven Vand. Den hidtil gældende Regel er jo, at for Arealer, der ere inddæmmede fra Havet, gives der Skattefrihed i 20 Aar, og den almindelige Betragtning har været, at Søarealer, der ere tørlagte, kunne ikke skyldsættes, kunne altsaa ikke beskattes, undtagen ved en Forandring af Matrikelens. Jeg tror, at det maa ogsaa fastholdes fremdeles, thi ellers gaa disse Foretagender til Grunde.

Jeg har saa kun et Par Ord tilbage om de to meget omkvæstionerede Paragraffer 32 og 33, og jeg vilde gerne tage § 25 med, som jeg synes er stærkt i Familie med disse to. Det er ikke, fordi jeg har nogen egentlig Indvending mod Indholdet af disse Paragraffer. Jeg tror heller ikke, at det vil faa stor Betydning, i alt Fald for Sognekommunerne, om man vedtager disse Paragraffer saaledes, som de ere, af den ganske simple Grund, at det

efter min Erfaring slet ikke gaar saaledes til, at der foretages en Afstemning i de kommunale Raad paa Landet om det ene og det andet og navnlig om vigtige Ting paa den Maade, at Sagens Afgørelse kommer til at være afhængig af en eller et Par Stemmer. Nej, efter den Erfaring, jeg har, er det almindeligt, at i Sogneraadene omkring paa Landet vedtages de større og vigtigere Forslag i Reglen enten enstemmig eller saa godt som enstemmig. Og det vil vistnok ogsaa ske fremdeles, selv om man ikke har Lovbestemmelser derfor. Det forekommer mig, at de indskrænkende Bestemmelser, som her fra mange Sider ere saa stærkt paatalte, i mange Tilfælde, hvis vi fortsætte den hidtilværende Løvevis i de kommunale Raad, ville komme til at staa omtrent som døde Bogstaver. Men hvad enten det nu er rigtig gættet eller ej, vil jeg nødig være enig med den højtærede Minister i hans Fortolkning i Gaar af disse Paragraffer og af de Forhold, som ville komme til Stede, naar Paragrafferne vedtages, nemlig at de overordnede Myndigheder blive skudte til Side, at de underordnede Raad, By- og Sogneraad, ved disse Bestemmelser skulde kunne frigøre sig fra den Pligt, de have: at indhente Godkendelse, henholdsvis hos Amsraadet eller hos Indenrigsministeren. Jeg kan heller ikke se, at det — uden maaske i et ganske enkelt Forhold — vil kunne lade sig gøre, thi det er jo klart, at ved Bestemmelsen om, at en Forhøjelse af Ligningen paa faste Ejendomme i Forhold til Formue og Lejlighed ikke kan effektueres i Fremtiden, medmindre den er vedtagen af et Flertal af Sogneraadets Medlemmer og stadfæstet med et Flertal af $\frac{3}{4}$ af Amsraadets Medlemmer, bliver Amsraadet ikke udelukket. Der bliver kun givet den skærpene Bestemmelse til Amsraadene, at de skulle være opmærksomme paa, at de ikke gaa ind paa en saadan Approbation, en saadan Godkendelse af Sogneraadenes Forslag, med mindre det sker med mindst $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer. Det har jeg ikke det mindste imod, for efter min Erfaring foregaar det altid enstemmig. Jeg tror ikke, at der nogen Sinde i det Amsraad, hvor jeg har haft Sæde, har været Tale om Dissens, idet man altid har kunnet godkende de Forslag, som ere fremkomne fra de paa-gældende Sogneraad, og de have dog somme Tider været ret vidtgaaende. I den Kommune, hvor jeg bor, have vi f. Eks. for Tiden ^{19/20} af Skatterne udskrevne